

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE SEUT

Een komedie in vijftien scènes

1880
door

Peter Kremel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.3206

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIER tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE SEUT* op te voeren moet de naam van auteur *PETER KREMEL* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.
De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2014/0220/001
ISBN 978-90-385-12815

© 2014 Toneelfonds J. Janssens/Peter Kremel
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 1 heer)

JULIETTE : magere, bazige vrouw

BABETTE : iets molliger, simpel en naïef.

ROSETTE : zit in rolstoel, mentaal wat achtergesteld, zegt bijna niets en heeft bepaalde tics.

NOTARIS Van Achter : In het zwart geklede, gedistingeerde heer.

DECOR

De living van de gezusters. Kan zeer minimalistisch worden gehouden. Een driezit, een fauteuil, een tafel met drie stoelen, een brandkast en een buffetkast volstaan.

KORTE INHOUD

Juliette, Babette en Rosette zijn drie ongetrouwde, wat rijpere zussen die jarenlang hebben samengewoond met hun onlangs overleden vader. Juliette is de bazige, wat hooghartige en dominante zus die steeds de anderen tracht te manipuleren. Babette is meer het domme en naïeve zusje en Rosette, de jongste van de drie, is mentaal achtergesteld en zit al jaren in een rolstoel. Rosette kan amper spreken en is selectief doof. Haar gedrag is meestal apathisch, onverwacht en ongecontroleerd. Het stuk begint op het ogenblik dat Juliette en Babette ongeduldig op de notaris zitten te wachten. Deze komt het testament voorlezen van de overleden vader. De twee zussen verwachten een grote erfenis en beginnen al te dromen. Ze hebben echter buiten hun zusje Rosette gerekend die hun dromen grondig in de war zou kunnen sturen. En ook de notaris had zijn middag wel een beetje anders voorgesteld...

Scène 1

(Juliette zit in de driezit. Haar zus Babette loopt zenuwachtig ijsberend door de kamer. Na enige tijd.)

JULIETTE : Babette! Hou nu eens op met op en neer te lopen. Ik word er mottig (misselijk) van!

(Babette luistert niet en blijft verder ijsberen.)

(Roept) Babette!

BABETTE : *(Schrikt)* Wat?

JULIETTE : Zitten! Nu!

(Babette komt naast Juliette in de zetel zitten en begint op haar nagels te bijten en met haar benen te wiebelen. Juliette sist.)

Zit stil!

(Babette houdt haar benen nu iets stiller maar bijt nog steeds op haar nagels.)

Nagels.

BABETTE : Wat?

JULIETTE : Stop met nagelbijten! Da's vies.

BABETTE : Ik bijt niet.

JULIETTE : Nee, dat zie ik.

BABETTE : Ik meen het. Ik ben zo op van de zenuwen dat ik mijn gebit moet vasthouden of het wipt uit mijn mond.

JULIETTE : Hou uw mond toe en steek ze onder uw kont.

BABETTE : Mijn gebit?

JULIETTE : Uw handen!

(Babette steekt haar handen onder haar achterwerk en knijpt haar mond dicht. Ze zit op en neer te schudden. Ze kijkt plots naar Juliette. Met haar mond half toe zodat haar gebit er niet uitvalt brabbelt ze.)

BABETTE : ..oe..aat.. omt de ..o..a..is?

JULIETTE : Wat?

BABETTE : ...oe...aat..omt..de ..o..a...is?

JULIETTE : Doe niet onnozel. Ge zijt juist Rosette.

BABETTE : *(Haalt één hand onder haar achterwerk en houdt ze onder haar mond)*

Hoe laat komt de notaris?

JULIETTE : Ik verwacht hem alle minuten. Hij moest trouwens al hier zijn.

BABETTE : Hoeveel zou het zijn?

JULIETTE : Wat?

BABETTE : De erfenis.

JULIETTE : Dat weet ik niet. Vader heeft daar nooit iets over gezegd. Maar gelijk hij altijd gierig heeft geleefd denk ik niet dat het weinig zal zijn.

BABETTE : Liefst veel. Heel veel. Dat we van die trut vanaf geraken.

JULIETTE : Dat wordt inderdaad tijd. We hebben er nu lang genoeg ons kas voor afgedraaid.

BABETTE : Ons vader had die jaren geleden al in een zothuis moeten steken.

JULIETTE : Ge kent hem toch. Dat zou hij nooit gedaan hebben. Zij is altijd zijn oogappel geweest.

BABETTE : Ik begrijp niet waarom ons vader haar altijd voortrok.

JULIETTE : Waarschijnlijk omdat ze zot is, niet goed hoort en geen drie fatsoenlijke woorden achter elkaar kan zeggen.

BABETTE : Brabbelen. Dat is het enige dat ze kan.

JULIETTE : En meestal verstaat ge ze dan nog geeneens. Volgens mij heeft hij altijd een schuldgevoel gehad voor wat er is gebeurd.

BABETTE : We zijn er lang genoeg voor gestraft geweest. Al die jaren dat we voor haar hebben moeten zorgen. Maar ik zeg het: ik ben het beu. Zodra die notaris mijn erfenis heeft gegeven ben ik de pist in en kan die zotte trut van mijn part de boom in kruipen.

JULIETTE : In een boom zal ze niet geraken maar we zullen er wel voor zorgen dat ze voorgoed wordt opgeborgen. Mij zal ze in ieder geval niet meer zien. Ik ga met mijn erfenis naar Benidorm, koop mij daar een luxe appartement en ga genieten van de rest van mijn leven.

BABETTE : Ik koop een Porsche.

JULIETTE : Een Porsche!?

BABETTE : Ja, ik wil na al die jaren onthouding nog eens goed van bil gaan.

JULIETTE : Met een Porsche?

BABETTE : In een Porsche. Ze zeggen toch dat de mannen daar wild van worden.

JULIETTE : Van een Porsche misschien wel ja...

BABETTE : Wel!

JULIETTE : Wel wat?

BABETTE : In de boekskes staat dat de mannen die met een Porsche rijden altijd een geweldige seksbom naast zich hebben zitten. Kunt ge het u al voorstellen? Een gloednieuwe blinkende zwarte Porsche met aan het stuur een schone vent en daarnaast ikke.

JULIETTE : De geweldige seksbom!

BABETTE : Ja! Ziet ge mij al zitten?

JULIETTE : Helemaal. Maar of die vent u gaat zien zitten? Daar ben ik nog niet zo zeker van.

BABETTE : Waarom niet?

JULIETTE : Hebt gij eigenlijk ooit al eens in een Porsche gezeten laat staan ermee gereden?

BABETTE : Gij wel?

JULIETTE : Nee, maar ik zie u daar niet direct kunstjes in gaan opvoeren. Het zou mij al sterk verbazen moest gij met uw figuur in een Porsche in geraken en nog meer moest die vent het met u daarin kunnen doen. Als hij het überhaupt al met u WIL doen.

BABETTE : Denkt ge?

JULIETTE : Ja.

BABETTE : Dan koop ik een Ferrari.

JULIETTE : Koop liever een bus.

(Bel gaat. Babette springt recht en roept geëxciteerd zoals Rik de Saedeleer. Ze loopt van links naar rechts zonder doel.)

BABETTE : Daar is 'm! Daar is 'm!.... Mijn kleed, Juliette zit mijn kleed goed?

JULIETTE : Ja, dat...

BABETTE : Mijn haar, oh mijn haar, trekt dat op iets? Juliette mijn haar....?

JULIETTE : Ja, Babette...

BABETTE : En hier van boven....zit dat goed?

JULIETTE : Alles zit goed.

BABETTE : Mijne lippenstift is toch niet uitgelopen? *(Gezicht voor dat van Juliette, teut lippen.)*

JULIETTE : Nee, maar...

BABETTE : Maar wat? Mijn gebit? Zit er iets tussen?

JULIETTE : Nee, maar...

BABETTE : ...rouge op mijn tanden? Allez Juliette kijk... en hier...?

JULIETTE : ..Mag ik nu de deur open doen?

BABETTE : Ja, maar...

JULIETTE : Word nu eens kalm, zenuwpees.

BABETTE : Dat is niet gemakkelijk met al dat geld dat voor de deur staat.

JULIETTE : Denk aan de yogalessen van vroeger. Wordt Zen...Zen...

BABETTE : Ik ben zen..uwachtig!

JULIETTE : Luister, blijf hier staan terwijl ik de deur ga opendoen. Oké?

BABETTE : Hier blijven staan. Oké.

(Bel gaat weer. Juliette vertrekt naar de deur.)

(Loopt achterna.) Juliette! Juliette!

JULIETTE : Wat is het nu weer?

BABETTE : W...wat kan ik best doen als de notaris binnenkomt?

JULIETTE : Geef die mens een hand en doe gewoon. Dat is al erg genoeg. En ga nu terug op uw plaats staan. Of wilt ge dat ik de deur niet open doe en ge uw

erfenis langs uw neus ziet verdwijnen?

BABETTE : Nee, nee! Ik ga al terug.

(Babette gaat terug naar haar plaats. Juliette verlaat de scène.)

Een hand geven? Hoe kan ik hem best een hand geven? Eh.. ik kan een notaris toch niet zo maar een gewoon hand geven. Zo van 'yo notaris'. *(schudt zoals een boer een stevig hand.)* Dat is te ordinair. Het moet met meer stijl: 'Mijnheer de notaris' *(kushand.)* Moet ik daar een reverence bij maken? *(door haar knieën)* 'Mijnheer de notaris'. Of moet ik hem kussen als hij binnenkomt? Nee, daarvoor kan ik beter wachten tot hij buiten gaat en ik weet hoeveel geld ik trek. Oh.. verdorie... wat is nu het beste?

Scène 2

(Juliette komt binnen met de notaris.)

JULIETTE : Dat is mijn zuster Babette.

NOTARIS : *(Steekt hand uit)* Goede avond, notaris Van Achter.

(Babette komt ook met uitgestoken hand op hem af en net voor ze zijn hand raakt en net nadat hij zijn naam heeft gezegd trekt ze haar hand terug, zegt 'Oh', loopt hem straal voorbij en verlaat de scène.)

BABETTE : Oh!

(Notaris en Juliette volgen haar met verbaasde blik.)

NOTARIS : Eh?

JULIETTE : Momentje!

(Juliette gaat achter Babette aan en verlaat de scène. De notaris staat wat

ongemakkelijk rond te draaien. Juliette en Babette komen samen op.)

BABETTE : Hoe? Hij zei toch dat de notaris nog achter was?

JULIETTE : *(Sist)* De notaris heet Van Achter, domme koe.

BABETTE : Hoe kan ik dat nu weten? Gij hebt mij nooit gezegd hoe hij...

JULIETTE : Excuseer mijnheer de notaris voor dit kleine akkefietje. Zet u alstublieft.

NOTARIS : Eh, ja dank u mevrouw de Bakker.

JULIETTE : Juffrouw de Bakker!

NOTARIS : Excuseer, juffrouw de Bakker.

BABETTE : Ik ook.

NOTARIS : Pardon.

BABETTE : Juffrouw...de Bakker.

NOTARIS : Ah, ja, juist!

(De notaris gaat zitten. Babette doet hetzelfde zonder de notaris uit het oog te verliezen.)

JULIETTE : Kopje koffie mijnheer de notaris?

NOTARIS : Graag.

JULIETTE : Melk? Suiker?

NOTARIS : Zwart alstublieft.

BABETTE : Zwart als de nacht, heet als de hel.

NOTARIS : Pardon?

BABETTE : De koffie.

NOTARIS : Ah ja.

(Juliette gaat naar de commode en schenkt koffie in. De notaris haalt een dossier uit zijn tas.)

BABETTE : Zitten ze daar in?

NOTARIS : Pardon?

BABETTE : Ons miljoenen?

NOTARIS : Eh, ik weet het niet.

BABETTE : Hoe, gij weet het niet? Als ge het niet weet waarom komt gij dan naar hier?

NOTARIS : De details van de erfenis zitten onder verzegelde enveloppe, juffrouw. We zullen het pas uitvinden wanneer deze straks wordt geopend.

JULIETTE : *(met koffie)* Alstublieft.

NOTARIS : Dank u.

JULIETTE : Heeft u ons huis makkelijk gevonden?

NOTARIS : Tegenwoordig met de gps vindt men alles als een fluitje van een cent.

BABETTE : Gps?

NOTARIS : Goed, eh. Vooreerst mijn oprechte deelneming met het heengaan van uw vader. Hij moet een zeer goede vader zijn geweest om al die jaren zijn dochters onder zijn dak te hebben gekoesterd.

(Ze nemen beiden een zakdoek en Juliette veegt wat krokodillentranen weg.)

JULIETTE : Merci, mijnheer de notaris. Het overlijden van onze pappie is voor ons een zeer groot verlies.

BABETTE : Een héél groot verlies. *(Begint teatraal te wenen.)* Pappie! Pappie!

(Babette krijgt een beenveeg van Juliette. Ze stopt dadelijk.)

Aauw!

NOTARIS : Zoals u waarschijnlijk wel weet was uw vader, alhoewel zijn levensstijl dit niet liet vermoeden, een erg begoed man.

JULIETTE : Oh? Is dat zo, mijnheer de notaris?

BABETTE : Natuurlijk is dat z..

(Babette krijgt weer stamp van Juliette)

Aauw!

NOTARIS : Uw vader heeft mij enkele weken voor zijn dood gevraagd om deze

verzegelde enveloppe met daarin zijn testament te openen in het bijzijn van zijn dochters.

BABETTE : Wij zijn er helemaal klaar voor.

(Stamp)

Aauw! Is dat nu gedaan met stamp...!

(Stamp)

Aauw!

JULIETTE : Mijn excuses voor mijn zuster, zij is een beetje zenuwachtig.

NOTARIS : Wat begrijpelijk is. Het voorlezen van een testament is meestal erg emotioneel.

BABETTE : Emotioneel? ... *(tegen Juliette)* Niet stampen.

NOTARIS : Dit is de enveloppe. Oh...!

JULIETTE : Wat? Is er iets mis?

NOTARIS : Op de enveloppe staan drie vrouwennamen en ik zie maar twee zussen.

Juliette...?

JULIETTE : Dat ben ik.

NOTARIS : Babette?

BABETTE : Aanwezig!

NOTARIS : En Rosette?

BABETTE : Afwezig.

JULIETTE : Met ons Rosette moet u geen rekening houden mijnheer de notaris. Zij kan hier toch niets komen doen.

BABETTE : Ze is zot.

(opnieuw een stamp van Juliette)

Aauw!

NOTARIS : Pardon?

JULIETTE : Zij eh, is reeds jaren wat achterlijk en kent amper het verschil tussen dag en nacht.

BABETTE : En horen doet ze ook niet goed.

JULIETTE : Zij heeft, hoe zal ik het zeggen, rond haar vijftiengste een klein accident de parcours gehad waardoor ze... begrijpt u?

BABETTE : Accident de par..?

(Stamp)

Aaauw !

JULIETTE : Haar aanwezigheid bij deze belangrijke gebeurtenis heeft geen enkele toegevoegde waarde. Zeker niet voor haar.

NOTARIS : Eh, tsja, dat kan allemaal goed zijn maar volgens de wettelijke bepalingen moet zij bij de lezing van het testament aanwezig zijn.

BABETTE : Ge meent dat.

JULIETTE : Mijnheer de notaris, ik zie geen enkel voordeel om haar erbij te halen. U zal merken dat u even zo goed op haar plaats een plant kan neerpoten.

BABETTE : Of een treurwilg.

NOTARIS : Het spijt mij. De wet is de wet. Kan u haar alstublieft halen?

JULIETTE : Ik vrees dat zij nog niet is aangekleed.

BABETTE : En dat duurt wel efkes voordat ze alles aan heeft.

NOTARIS : Geen probleem, u brengt haar maar zoals ze is.

BABETTE : Hopelijk zit ze niet in hare pure want dat is echt geen gezicht.

JULIETTE : Bon, als het niet anders kan dan zal ik haar gaan halen maar u zal zelf kunnen vaststellen dat dat geen enkele toegevoegde waarde heeft. Ik ben dadelijk terug.

(Juliette verlaat de kamer. De notaris nipt eens aan zijn koffie. Babette zet haar twee ellenbogen op de tafel en haar hoofd op haar handen. Ze zit de notaris met een smile aan te staren zodat hij er zenuwachtig van wordt. Hij begint wat in zijn papieren te rommelen en kijkt haar soms heel snel even aan. Plots.)

BABETTE : Hebt gij een Porsche?

NOTARIS : Pardon?

BABETTE : Of een Ferrari?

NOTARIS : Eh, geen van beide.

BABETTE : Zoude gij graag een Porsche hebben?

NOTARIS : Eh, moesten ze hem mij gratis aanbieden met een strikje rond zou ik hem wel nemen.

BABETTE : Zoude gij mij dan ook nemen?

NOTARIS : Pardon?

BABETTE : In de Porsche!

NOTARIS : Hoe bedoelt u?

BABETTE : Als ik er bij inzit.

NOTARIS : Waar?

BABETTE : In de Porsche.

NOTARIS : Hoe er inzitten?

BABETTE : Met alleen een strikje rond als ge wilt.

NOTARIS : Eh, excuseer maar ik begrijp niet helemaal eh..

(Juliette komt binnen met Rosette. Deze heeft een kledje aan en zit in een rolstoel. Ze draagt aan haar hals een medaillon. Ze gedraagt zich apathisch, handen op haar schoot. Juliette schuift de rolstoel onder de tafel.)

JULIETTE : Voila, mijnheer de notaris. Dit is Rosette.

BABETTE : De treurwilg. Ge hebt geluk, ze is aangekleed. Allez, ziet dat daar zitten.

JULIETTE : Is het dan zo in orde mijnheer de notaris, kunnen we nu verder?

NOTARIS : Goede morgen eh, Juffrouw de Bakker vermoed ik?

JULIETTE : Ja, ze is celibatair, zoals wij.

BABETTE : Niet moeilijk. Wie wil nu zoiets?

NOTARIS : Juffrouw de Bakker, ik ben notaris Van Achter en ik kom het testament voorlezen van uw vader zaliger.

(Rosette reageert niet. Ze kijkt apathisch langs de notaris heen terwijl haar

mond constant bewegingen maakt. (mogelijks zoals een kameel))

JULIETTE : Wat heb ik u gezegd, mijnheer de notaris! Je kan evengoed tegen de muren praten.

BABETTE : Of tegen een kameel! We kunnen ze misschien aan een Arabier verkopen.

(Stamp van Juliette)

Aauw!

NOTARIS : Goed, zullen we dan maar starten?

BABETTE : Eindel...

(Stamp)

Aauw!

(Notaris zet bril op, opent langzaam de enveloppe en haalt er de brief uit. De twee zussen zitten zenuwachtig de actie te volgen. Rosette zit er onverschillig bij. De notaris opent de brief heel plechtig en traag. Hij leest hem eerst voor zichzelf. De twee zussen volgen zijn grimassen door hetzelfde gezicht te trekken als de notaris.)

NOTARIS : Zozo! ...Aha...hmm!... Oei!... Ach zo!....Tsja....

BABETTE : Allez jong, lees voor, ik hou het niet meer. Ik doe 't subiet in mijn broek.

JULIETTE : Babette!

BABETTE : 't Is waar! Ik voel 't al komen.

JULIETTE : Alstublieft zeg!

NOTARIS : Juffrouwen, de laatste wil van uw vader luidt als volgt. Ik citeer: 'Lieve dochters...'

BABETTE : Dat zijn wij.

NOTARIS : 'Lieve dochters, tijdens mijn leven heb ik het geluk gehad om een aardige cent voor jullie opzij te zetten.

JULIETTE : Papa toch! Arme pa...

(Juliette neemt zakdoek en krijgt stamp van Babette.)

Aauw!

BABETTE : Doet zeer hé? 't Zal u leren!

NOTARIS : Hmm... Jullie hebben er ook voor gekozen om onder mijn dak te blijven wonen en mee zorg te dragen voor ons arme Rosetje.

BABETTE : Het was van moeten!

JULIETTE : Babette!

NOTARIS : Ik zou niet graag hebben dat na mijn dood Rosette aan haar lot zou worden overgelaten. Daarom reken ik er op dat jullie verder altijd voor haar hier in huis zullen blijven zorgen. Indien jullie elk jullie eigen weg gaan en Rosette in een instelling zouden plaatsen of zij plots om de één of andere duistere reden zou verdwijnen, zal het huis worden verkocht. De opbrengst van de verkoop van het huis zal dan in het eerste geval integraal naar ons arm Rosetje gaan of in het laatste geval naar een goed doel.

BABETTE : Wat? Dat meent hij niet! Geen haar op mijne kop....

JULIETTE : Babette! Zwijg!

BABETTE : Ik zwijg niet! Als gij graag verder zorgt voor dat scharminkel moet gij het weten maar ikke niet, over mijn lijk. Het is genoeg geweest!

JULIETTE : Babette! Excuseer mijnheer de notaris, dat zijn de emoties van het moment.

NOTARIS : Bon, mag ik verder gaan met het lezen van de wilsbeschikking. 'Juliette en Babette..

JULIETTE + BABETTE Ja?

NOTARIS : Juliette en Babette, jullie ontvangen van de notaris elk een enveloppe. In de enveloppe zit een code bestaande uit drie cijfers. Deze cijfers geven samengevoegd toegang tot de kluis die in de living staat. In de kluis zitten waardepapieren en geld voor een totale waarde van drie miljoen euro.

JULIETTE + BABETTE : Drie miljoen Euro!

JULIETTE : Waar zijn die enveloppen!?

NOTARIS : Eh hier... maar...

BABETTE : Geven.... kom, geven....

NOTARIS : Ja, maar...

JULIETTE : Geen gejjamaar! Geven! *(trekt de enveloppen uit de handen van de notaris.)* Hier dat is die van u, dat is de mijne.

BABETTE : Drie miljoen euro begot! Oh... zie mijn handen beven.... Ik word er niet goed van...

(Juliette en babette openen hun enveloppen en halen er een klein papiertje uit waarop de code staat. Babette loopt naar de safe.)

Geef mij uw deel van de code dan doe ik de safe open.

JULIETTE : Niks van.

BABETTE : Hoe? Niks van?

JULIETTE : Gij moet mijn deel van de code niet kennen.

BABETTE : Hoe krijgen we dan de safe open?

JULIETTE : Geef gij uw deel van de code aan mij dan zal ik ze openen.

BABETTE : Dat ziet ge van hier. Ik geef niks als gij niks geeft.

JULIETTE : Weet ge, ik zal mijn nummers intoetsen en gij die van u.

BABETTE : Goed, ik begin.

JULIETTE : Wacht!

BABETTE : Hoe, wacht?

JULIETTE : Rosette.

NOTARIS : Wel, dat wilde ik nu...

JULIETTE : Momentje mijnheer de notaris.

(Juliette draait de rolstoel van Rosette zodanig dat ze met de rug naar de safe zit.)

BABETTE : Waarom doet ge dat nu?

JULIETTE : Ge kunt niet voorzichtig genoeg zijn. Bon, druk uw nummer.